

Bijlage 2

Reactie op het advies van de Integrale Adviescommissie Omgevingswet ten aanzien van de Invoeringswet Omgevingswet

In april 2017 heeft de adviescommissie Omgevingswet advies uitgebracht over het wetsvoorstel van de Invoeringswet Omgevingswet (bijlage 1). Omdat dit nu in uw Kamer voorligt voor behandeling, heb ik hieronder uiteengezet hoe ik met de verschillende adviezen van de commissie wil omgaan. Ik hanteer daarbij de volgorde die de commissie in haar advies hanteert. De commissie deelt haar advies in twee delen. Ten eerste bevat het advies aanbevelingen over de implementatie van het wetsvoorstel en het digitale stelsel, daarnaast heeft het advies betrekking op specifieke juridische onderdelen van het wetsvoorstel.

Implementatie

De commissie adviseert om 'leren van elkaar' centraal te stellen bij de implementatie van de Omgevingswet, en de implementatie stapsgewijs vorm te geven, met veel ruimte voor lokale initiatieven. Dit advies van de commissie heb ik volledig overgenomen. De implementatie-aanpak voor de Omgevingswet is zo opgezet als de commissie wenste: via het Rijk, de VNG, het IPO en de UvW en via het interbestuurlijke programma Aan de Slag met de Omgevingswet worden lokale overheden in staat gesteld te leren van elkaar, en wordt de implementatie van de Omgevingswet al lerende steeds concreter vormgegeven. Zo werkt de VNG aan handvatten voor het omgevingsplan van gemeenten, en werken de waterschappen gezamenlijk aan een voorbeeld voor de waterschapsverordening, dat ieder waterschap kan gebruiken om zijn eigen verordening vorm te geven. Zowel vanuit programma 'Aan de Slag met de Omgevingswet' als vanuit de koepels worden er zeer regelmatig overal in het land sessies georganiseerd met als doel kennis en goede voorbeelden uit de praktijk te delen. Dit voorjaar zijn er bijvoorbeeld sessies rond een simulatie van een concrete casus van een recreatiecentrum dat wil uitbreiden, en worden workshops gegeven over hoe overheden hun eigen digitale vergunningensystemen kunnen aansluiten op de landelijke voorziening van het digitaal stelsel. Ook worden leerervaringen gedeeld op de website www.aandeslagmetdeomgevingswet.nl. Dit voorjaar vinden daarnaast in een aantal regio's interbestuurlijke "try outs" plaats, waarin concrete vraagstukken in de nieuwe werkwijze van de Omgevingswet interbestuurlijk worden opgepakt. Zo wordt bijvoorbeeld gewerkt aan cases rondom vergunningverlening in de keten en het regionaal samenwerken in het Digitaal Stelsel Omgevingswet op het vlak van natuur. Regio's worden daarbij ondersteund met informatie over de kerninstrumenten van de wet, werkprocessen, toepassing van het Digitaal Stelsel Omgevingswet en de invulling van het anders werken. Regio's hebben zich kunnen aanmelden voor de try out. 17 regio's hebben daarop ingetekend. De lessen die geleerd worden uit de try outs worden voor alle relevante organisaties beschikbaar gesteld.

De voortgang van de implementatie van de Omgevingswet wordt bijgehouden in de monitor Omgevingswet. Over de resultaten van de monitor wordt de Kamer regelmatig geïnformeerd aan de hand van voortgangsbrieven. Eind 2018 is dit voor het laatst gebeurd¹, de eerstvolgende brief zal ik eind 2019 aan beide Kamers sturen. De volledige resultaten van de monitor zijn te raadplegen via de website Aandeslagmetdeomgevingswet.nl. Bovendien wordt al geruime tijd ieder jaar de 'Aan de Slag Trofee' uitgereikt aan de overheidsorganisatie met het meest aansprekende implementatieproject. Het is veelzeggend dat het nog nooit moeilijk is geweest hiervoor voldoende genomineerden te vinden, en dat tot nog toe ieder jaar een andere overheidsorganisatie de Trofee heeft gewonnen.

¹ Kamerstukken I/II 2018/19, 33118, nr. 115

De commissie heeft ook aandacht gevraagd voor de betrokkenheid van burgers en bedrijven bij het digitaal stelsel. De inrichting en ontwerp van de internetpagina's van de landelijke voorziening worden regelmatig getest met gebruikerspanels, waar burgers aan deelnemen. Zo zorg ik ervoor dat de landelijke voorziening zo gebruiksvriendelijk mogelijk wordt. Het bedrijfsleven is op verschillende manieren aangehaakt bij de totstandkoming van het digitaal stelsel. Vertegenwoordigers van het bedrijfsleven nemen deel aan diverse klankbordgroepen en overleggen in het kader van de totstandkoming van het digitaal stelsel, zijn regelmatig aanwezig bij congressen en bijeenkomsten over het digitaal stelsel, en zijn ook betrokken via gebruikerstests. De commissie vraagt terecht extra aandacht voor de uitwerking van de nieuwe regels die door de Invoeringswet worden toegevoegd. Na afronding van de parlementaire behandeling van de Invoeringswet en uitwerking van onderdelen in het invoeringsbesluit zal via het implementatieprogramma extra informatie worden verschaft over bijvoorbeeld de nieuwe schaderegeling, de uitwerking van de knip tussen de technische en ruimtelijke bouwregels en het stelsel voor vergunningverlening, toezicht en handhaving.

Digitaal Stelsel Omgevingswet

De commissie adviseert om het ambitieniveau voor het digitaal stelsel bij inwerkingtreding van de Omgevingswet af te stemmen op het huidige dienstverleningsniveau van Ruimtelijkeplannen.nl, Omgevingsloket Online en de Activiteiten Internet Module. Na de totstandkoming van het advies van de commissie is het Digitaal Stelsel Omgevingswet onder de loep genomen door het BIT. Het BIT-advies sloot aan bij de eerder gegeven adviezen van de commissie. Ik heb deze beide adviezen overgenomen, ik heb uw Kamer hierover geïnformeerd.² Naar aanleiding van de adviezen van het BIT en een interbestuurlijke Taskforce Complexiteitsreductie is begin 2018 het basisniveau interbestuurlijk vastgesteld. Dit is het niveau dat de landelijke voorziening van het digitaal stelsel bij inwerkingtreding van de wet moet hebben. Hierbij ligt de focus op het bieden van een vergelijkbaar niveau van dienstverlening met de eerdergenoemde huidige voorzieningen. Dit basisniveau wordt eind 2019 opgeleverd. Het digitaal stelsel wordt conform de adviezen van de commissie stapsgewijs ontwikkeld, waarbij de ontwikkelde software regelmatig in de praktijk getoetst wordt. Bij deze praktijkproeven zijn de implementerende overheden betrokken, zodat zij van de lessen die hier geleerd worden, kunnen profiteren bij het aanpassen van hun eigen ICT-systemen.

De commissie uit in haar advies zorgen over de standaarden die nodig zijn voor het digitaal stelsel Omgevingswet. De belangrijkste drie standaarden die nodig zijn voor het digitaal stelsel zijn in december 2018 in een stabiele versie opgeleverd. Deze versie stelt lokale overheden in staat stelt hun eigen systemen hierop aan te passen. Zij hoeven hiermee dus niet te wachten tot het basisniveau van de landelijke voorziening helemaal gereed is. Hiermee lijkt het zorgpunt van de commissie voldoende weggenomen. Overigens zijn deze standaarden, in tegenstelling tot wat de commissie lijkt te veronderstellen, niet van beleidsinhoudelijke aard. De Omgevingswet biedt overheden meer vrijheid om zelf beleidskeuzes te maken. Het digitaal stelsel is ontworpen om deze grotere mate van beleidsvrijheid te kunnen ondersteunen. De standaarden stellen daarom eisen aan de vorm waarin documenten die via de landelijke voorziening ontsloten worden moeten worden aangeleverd, maar niet aan de inhoud daarvan.

Het programma Aan de Slag met de Omgevingswet is een interbestuurlijk programma. De intensieve betrokkenheid van gemeenten, provincies, waterschappen en rijksoverheid bij de ontwikkeling van het digitaal stelsel is een kritische succesfactor voor het programma en het digitaal stelsel. Hierdoor wordt

² Kamerstukken II 2017/18, 33 118, nr. 89 en 110

gewaarborgd dat het systeem dat uiteindelijk wordt opgeleverd aansluit bij de behoeftes van alle aansluitende overheden en bij hen op draagvlak kan rekenen. Ook voert het programma Aan de Slag regie op de daadwerkelijke aansluiting van de bevoegd gezagen met hun lokale zaaksystemen op de landelijke voorziening. De door de commissie geadviseerde Deltacommissaris DSO is niet nodig gebleken.

De commissie is bezorgd of er wel voldoende planmatige strakke sturing is op aansluiting van het DSO bij de wetgeving en inperking van de scope tot noodzakelijke faciliteiten. Dit is het geval. Met de interbestuurlijke vaststelling van het basisniveau voor de landelijke voorziening in 2017 is de scope hiervan ingeperkt tot de faciliteiten die noodzakelijk zijn voor de inwerkingtreding van de Omgevingswet. Het basisniveau is vastgelegd in een Globaal Programma van Eisen, dat periodiek wordt bijgewerkt en moet worden geaccordeerd door de interbestuurlijke opdrachtgevers. Dit proces zorgt voor een adequate bewaking van de scope. Nadat het basisniveau van de landelijke voorziening gereed is, is het de bedoeling dat deze verder wordt uitgebreid, zoals is afgesproken in het Bestuursakkoord. Hierover moet nog nadere interbestuurlijke besluitvorming plaatsvinden.

Wetsvoorstel Invoeringswet Omgevingswet

Overgangsrecht vergunningen

De commissie constateert allereerst dat met de Invoeringswet bij inwerkingtreding van de Omgevingswet de vergunningen die onder het huidige recht zijn verleend, worden gecontinueerd. Dit verhoogt de voorspelbaarheid in de uitvoeringspraktijk. De commissie adviseert de nieuwe regelgeving voor vergunningen en de gevolgen ervan te verduidelijken. In dit kader adviseert zij verschillende situaties die zich kunnen voordoen in de uitvoeringspraktijk op een rij te zetten. Zo moet het voor vergunninghouders en voor het bevoegd gezag duidelijk zijn hoe onder het nieuwe recht moet worden omgegaan met bestaande rechten, met name in situaties waar nu een vergunning voor een inrichting is verleend. De commissie merkt terecht op dat het overgangsrecht in de Invoeringswet regelt dat een bedrijf met een vergunning na inwerkingtreding van het stelsel onder dezelfde condities kan worden voortgezet. Mede naar aanleiding van het advies van de adviescommissie is in de memorie van toelichting van de Invoeringswet extra toelichting gegeven over de overgang van inrichting naar milieubelastende activiteiten voor vergunningplichtige bedrijven. Daarbij zijn – conform het advies – verschillende situaties die zich kunnen voordoen uitgewerkt en deze zijn voorzien van concrete voorbeelden. De commissie constateert terecht dat er behoefte is aan uitleg voor de uitvoeringspraktijk. Ook het programma Aan de Slag met de Omgevingswet besteedt in het kader van de invoeringsondersteuning aandacht aan het overgangsrecht voor vergunningen, met begrijpelijke informatie en voorlichtingsmiddagen, gericht op de uitvoeringspraktijk.

Overgangsrecht omgevingsplan

De commissie ondersteunt de in het Invoeringswetsvoorstel gekozen constructie voor de bij koninklijk besluit te bepalen overgangstermijn (tot 2029) voor het omzetten van de huidige bestemmingsplannen en aanverwante regels in omgevingsplannen. De gemeenten hebben deze termijn nodig om hun omgevingsplan fasegewijs en per locatie op te bouwen. De VNG zal de gemeenten ondersteunen met voorbeeldregels met het project 'staalkaarten voor een omgevingsplan'.

Provinciale verordening

De commissie adviseert om bij inwerkingtreding van de Omgevingswet provinciale verordeningen beschikbaar te hebben die geschikt zijn op het nieuwe recht, met name omdat de inhoud doorwerkt naar omgevingsplannen van gemeenten. Provincies hebben aangegeven dat zij bij de inwerkingtreding

van de Omgevingswet hun provinciale verordeningen gereed zullen hebben. In het voorstel voor de Invoeringswet is dan ook geen overgangsrecht voor de provinciale verordening opgenomen. Het advies van de adviescommissie wordt dus gevolgd.

Nadeelcompensatie

De commissie ondersteunt het verleggen van het aangrijpingspunt voor nadeelcompensatie van het plan naar het moment van uitvoering van de activiteit. Daardoor wordt de schade uitgekeerd die zich ook echt voordoet. Ze vraagt daarbij wel om in de toelichting de werking van de uitsluiting van actieve risico-aanvaarding voor consument-kopers te verduidelijken.

Actieve risico-aanvaarding houdt in dat een koper die tijdens de aankoop wist of had kunnen weten van een toekomstige nadelige ontwikkeling, het risico op mogelijke schade heeft aanvaard. Deze schade kan hij dan niet meer verhalen als de schade optreedt. In de Invoeringswet Omgevingswet is deze actieve risico-aanvaarding uitgesloten voor consumenten. Mede naar aanleiding van het advies van de commissie is in de memorie van toelichting bij de Invoeringswet de werking van de uitsluiting van actieve risico-aanvaarding verduidelijkt.

De commissie adviseert verder om de uitsluiting van de actieve risico-aanvaarding voor consument-kopers te verbreden tot alle besluiten waarop de regeling voor nadeelcompensatie in de Omgevingswet betrekking heeft. Daarvoor bestaat geen aanleiding. De reden voor de uitsluiting van de actieve risico-aanvaarding voor consument-kopers is gelegen in het verleggen van het aangrijpingspunt van het omgevingsplan naar de vergunning of activiteit. Van consument-kopers kan niet verwacht worden dat zij bij de aankoop rekening kunnen houden met alle mogelijke uitwerkingen van het omgevingsplan. Bij de andere besluiten speelt dit niet. Daarvoor gelden de algemene regeling voor voorzienbaarheid en actieve risico-aanvaarding zoals geregeld in de Algemene wet bestuursrecht.

Forfait

De commissie adviseert het forfait beleidsneutraal over te zetten in de Omgevingswet: dit komt neer op een forfait van tenminste 2%. Het wetsvoorstel voorziet in een vast forfait. Een vast forfait is belangrijk voor de uitvoeringspraktijk omdat het onzekerheid wegneemt. Ook benadeelden weten met een vast percentage waar ze aan toe zijn. De hoogte van het percentage sluit aan bij het percentage dat onder de huidige wetgeving in de meeste gevallen wordt toegepast, terwijl het risico's op schadevergoeding in voldoende mate afdekt. In het advies van de Afdeling advisering van de Raad van State wordt ook gepleit voor een vast percentage. Ook in botsproeven en expertsessies is brede steun gebleken voor een vast forfait.

De Tweede Kamer heeft het amendement Ronnes-Smeulders aangenomen.³ Hiermee is het voorgestelde vaste forfait van 5% gewijzigd in 4%. Met een vast forfait van 4% kunnen de doelstellingen van de regeling voor nadeelcompensatie en van de Omgevingswet nog steeds worden bereikt. Een vast forfait biedt aan alle betrokkenen duidelijkheid. De hoogte van 4% is substantieel genoeg om omgevingsplannen met mogelijkheden voor verschillende initiatieven te faciliteren en is niet ver verwijderd van het percentage dat in de huidige praktijk wordt toegepast. Tegelijkertijd komt het tegemoet aan de wens van diverse fracties om met het oog op de belangen van zittende eigenaren het forfait op een lager niveau vast te stellen.

Onbenutte functies

³ Kamerstukken II 2018/19, 34986, nr. 52

Op grond van de huidige wetgeving is het mogelijk om bouw –of gebruiksmogelijkheden in een bestemmingsplan weg te bestemmen zonder dat aanspraak bestaat op schadevergoeding. Het gaat dan bijvoorbeeld over een locatie waar op grond van het oude omgevingsplan een kantoor mag worden gebouwd maar die mogelijkheid nog niet is benut, en die wegens overcapaciteit na wijziging in van het plan niet meer mag worden gebouwd. In de rechtspraak zijn de voorwaarden waaronder het recht op schadevergoeding vervalt niet altijd duidelijk. De regeling in het wetsvoorstel bevat daarom ter verduidelijking de voorwaarden waaronder een aanspraak op schadevergoeding komt te vervallen. De commissie steunt het voorstel om ter verduidelijking een wettelijke faciliteit op te nemen voor het wegbestemmen van onbenutte functies zonder recht op schadevergoeding. Daarbij is het van belang dat de kenbaarheid voor betrokkenen van het voornemen tot wijziging van het omgevingsplan helder is, aldus de commissie. In het wetsvoorstel en de memorie van toelichting is naar aanleiding van het advies verduidelijkt wat moet worden verstaan onder een kenbare kennisgeving van een voornemen tot (nadelige) wijziging van een omgevingsplan. Voor voorgenomen wijzigingen van het omgevingsplan is in de Omgevingswet daarom voorzien in een kennisgevingsverplichting.

Nadeelcompensatie bij mengpaneel lokale activiteiten

De commissie reflecteert op de verbrede reikwijdte van het omgevingsplan in relatie tot nadeelcompensatie. Zij gaat ook in op de bestuurlijke afwegingsruimte voor bijvoorbeeld regels over geur, geluid en trillingen, waarmee overheden in staat zijn om lokaal maatwerk te leveren. De commissie adviseert de gevolgen voor mogelijke claims om nadeelcompensatie door het decentraal toepassen in het omgevingsplan in de memorie van toelichting uit te werken. Ik wil benadrukken dat dit naar verwachting niet leidt tot hoge aansprakelijkheidsrisico's. Mede naar aanleiding van het advies van de commissie zijn op diverse plaatsen in de memorie van toelichting voorbeelden gegeven van de werking van de regeling in de praktijk. Ook zijn op advies van de commissie diverse begrippen toegelicht en uitgewerkt.

Gedoogplicht en de bestuursrechter

De commissie adviseert om de mogelijkheid open te houden om schade als gevolg van gedoogplichten af te handelen via de bestuursrechter. Deze aanbeveling is niet overgenomen vanuit de wens om de rechtsgang bij alle gedoogplichten te uniformeren. Daarbij is gekozen voor de civiele rechter omdat deze voor het merendeel van de huidige gedoogplichten de bevoegde rechter is en de gedoogplicht wordt gevestigd ten behoeve van privaatrechtelijke rechtspersonen.

Vergunningverlening, Toezicht en Handhaving (VTH)

Voor een goede uitvoeringspraktijk adviseert de commissie om in de memorie van toelichting aandacht te schenken aan twee zaken met betrekking tot toezicht en handhaving onder de Omgevingswet. Ten eerste adviseert zij om toe te lichten dat VTH zich richt op alle domeinen van de fysieke leefomgeving. Daarnaast adviseert zij om toe te lichten dat er een duidelijke rol van VTH-aspecten aan het de voorkant van het beleidsproces is.

Het advies is gevolgd door de rol van de omgevingsdiensten nader te toe te lichten in de memorie van toelichting op de Invoeringswet. De omgevingsdiensten zullen onder de Omgevingswet een belangrijke rol spelen bij de uitvoering van vergunningverlening, toezicht en handhaving (VTH). De kennis en deskundigheid van de omgevingsdiensten kan ook door gemeenten worden benut bij bijvoorbeeld het opstellen van omgevingsplannen. Gemeenten kunnen de omgevingsdiensten ook bij de voorkant van het beleidsproces betrekken. In meer algemene zin wordt ook toegelicht dat omgevingsdiensten goed kunnen adviseren en ondersteunen bij tal van taken op het terrein van de fysieke leefomgeving, omdat zij regionaal opereren en veel samenwerken met verschillende overheden gemeenten en

provincies. Zoals ik u recent heb aangegeven in mijn brief over de voortgang van het stelsel⁴, monitor ik ook of de omgevingsdiensten goed zijn aangesloten op de gemeentelijke initiatieven in het kader van de Omgevingswet en of de diensten goed zijn geëquipeerd voor hun handhavingstaak.

Uitwerking van het advies komt verder terug bij het Invoeringsbesluit, waarin onder andere het basistakenpakket van de omgevingsdiensten zal worden vastgelegd.

Opgemerkt wordt dat het effect van de verbreding onder de Omgevingswet beperkt is. Onder de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) waren al een groot deel van de andere wetten aangehaakt op de Wet VTH (paragraaf 5.2 van de Wabo). Dit is bijvoorbeeld al het geval bij de Woningwet, Waterwet en de Wet bodembescherming.

Keuze voorbereidingsprocedure

De commissie adviseert om het bevoegd gezag te laten kiezen welke voorbereidingsprocedure wordt toegepast bij het voorbereiden van een besluit omtrent het verlenen van een omgevingsvergunning. Het amendement Smeulders cs⁵, komt hieraan tegemoet. Daarmee heeft het bevoegd gezag een aanvullende mogelijkheid gekregen om onder voorwaarden de uitgebreide procedure toe te passen bij de voorbereiding van de beslissing omtrent een omgevingsvergunning voor een buitenplanse omgevingsplanactiviteit. Die procedure kan worden toegepast bij een activiteit die aanzienlijke gevolgen heeft of kan hebben voor de fysieke leefomgeving en waartegen naar verwachting verschillende belanghebbenden bedenkingen zullen hebben. Verder geldt dat voorafgaand aan het nemen van het besluit, de aanvrager in de gelegenheid moet zijn gesteld zijn zienswijze daarover naar voren te brengen. Het amendement garandeert daarmee dat het bevoegd gezag in overleg met de aanvrager van geval tot geval de meest geschikte procedure kan kiezen voor een omgevingsvergunning voor een buitenplanse omgevingsplanactiviteit. Tegelijkertijd wordt de doelstelling van snelle procedures niet uit het oog verloren.

Knip tussen technische en ruimtelijke bouwregels

De commissie ondersteunt de aanpak van de knip tussen de technische en ruimtelijke kant van de bouwregels. Voor de 'technische bouwactiviteit' worden de vergunningplichtige activiteiten (uitputtend) aangewezen in het Besluit bouwwerken leefomgeving. De 'ruimtelijke' vergunningplicht voor bouwwerken kunnen gemeenten zelf vormgeven in het omgevingsplan. Het voordeel hiervan is dat gemeenten het aanwijzen van vergunningplichtige bouwwerken goed kunnen afstemmen op de regels die in het omgevingsplan aan de bouwwerken worden gesteld (over plaatsing, omvang, gebruik en uiterlijk). Door de vergunningplicht af te stemmen op die regels, kunnen onnodige vergunningen en toetsing worden voorkomen. De commissie vindt het van belang dat in de overgangsfase goede voorlichting wordt gegeven door gemeenten over de werking van de Knip. In dat verband wordt opgemerkt dat bij inwerkingtreding via overgangsrecht wordt gezorgd voor een neutrale overgang naar het nieuwe stelsel. De bouwwerken die nu vergunningplichtig en vergunningvrij zijn, blijven dat in hoofdlijn ook als onderdeel van de bruidsschat in het nieuwe stelsel, die deel uitmaakt van het omgevingsplan van rechtswege. Gemeenten kunnen hier veranderingen in aanbrengen met besluiten tot wijziging van het omgevingsplan. Hierop is de uitgebreide voorbereidingsprocedure van toepassing, waarbij eenieder zijn zienswijze kenbaar kan maken tegen een ontwerp-besluit. Tegen het besluit kan beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Daarmee is de kenbaarheid van nieuwe regels en de rechtszekerheid verzekerd. Desalniettemin is het

⁴ Kamerstukken I 2018/19, 33 118, AS

⁵ Kamerstukken II 2018/19, 34986, nr. 49

belang van goede voorlichting en bevragebaarheid van de regels met vergunningcheckers. (vragenbomen en toepasbare regels) van groot belang. Daar ligt een taak voor gemeenten om in te voorzien.

Omgevingsplanactiviteit

De commissie adviseert de term afwijkactiviteit te hanteren voor activiteiten die afwijken van het omgevingsplan. Dit advies is ingevuld door de term buitenplanse omgevingsplanactiviteit te introduceren in het wetsvoorstel. Hierdoor is ook helder dat deze activiteit zich onderscheidt van de omgevingsplanactiviteiten die passen binnen het omgevingsplan.

Daarbij is ook een ongewenste stapeling van procedures voorkomen in geval een aanvraag voor omgevingsplanactiviteit niet blijkt te passen binnen plan. Bij buitenplanse omgevingsplanactiviteiten zal het bevoegd gezag moeten bezien of de vergunning met het oog op een evenwichtige toedeling van functies aan locaties toch kan worden verleend. De betrokkenheid van de gemeenteraad hierbij, zoals de commissie van belang acht, is verzekerd door het aannemen van amendement Ronnes c.s.⁶ Uitgangspunt is dat het college van burgemeester en wethouders advies aan de gemeenteraad moet vragen in vooraf door de gemeenteraad aangewezen gevallen. Indien de raad advies geeft moeten burgemeester en wethouders hun besluit nemen met inachtneming van dit advies.

Vergunningvrije activiteit

De commissie begrijpt dat het voorzetten van landelijk vergunningvrije activiteiten leidt tot een voorspelbare uitvoeringspraktijk maar vindt tegelijkertijd dat dit soort regels lokaal gesteld zouden moeten worden. Dit vanuit de verbeterdoelstellingen, vergroten van bestuurlijke afwegingsruimte en decentraal tenzij. In het Invoeringsbesluit Omgevingswet zal uitwerking worden gegeven aan de categorieën voor vergunningvrij bouwen. Het advies van de commissie zal bij die uitwerking betrokken worden.

⁶ Kamerstukken II 2018/19, 36986, nr. 53